

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 7. maj 2014
(OR. en)**

9475/14

**Interinstitutionel sag:
2013/0402 (COD)**

**PI 60
CODEC 1208**

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	14. maj 2014
til:	De Faste Repræsentanternes Komité
Tidl. dok. nr.:	8461/14 PI 40 CODEC 987 + COR1 + ADD1
Komm. dok. nr.:	17392/13 PI 178 CODEC 2842 + ADD 1-3
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse - Generel indstilling

I. INDLEDNING

1. Den 28. november 2013 forelagde Kommissionen et udkast til forslag om nye regler vedrørende beskyttelse af forretningshemmeligheder mod ulovlig erhvervelse, videregivelse og brug. Retsgrundlaget for udkastet til direktiv er artikel 114 i TEUF, der fastsætter bestemmelser om et velfungerende indre marked.

2. Forslaget er et led i flagskibsinitiativet "Innovation i EU", der er én af søjlerne i "Europa 2020-strategien", i henhold til hvilken Kommissionen har påtaget sig at skabe et innovationsfremmende miljø. Inden for denne ramme har Kommissionen vedtaget en omfattende strategi for at sikre, at det indre marked for intellektuel ejendom fungerer gnidningsfrit. Denne strategi omfatter også områder, der er komplementære i forhold til intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), f.eks. forretningshemmeligheder.
3. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 25. marts 2014.
4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 12. marts 2014.
5. Europa-Parlamentet har endnu ikke påbegyndt forhandlingerne.

II. STATUS

6. Formandskabet tog hul på drøftelserne på arbejdsgruppeniveau i januar 2014, og det stod hurtigt klart, at der blandt medlemsstaterne var en høj grad af konsensus om direktivudkastets overordnede mål, og at de hilste initiativet velkommen. Der har været afholdt seks møder i arbejdsgruppen, og drøftelserne kan sammenfattes som følger:

Medlemsstaterne nåede til enighed om, at det er nødvendigt i direktivudkastet udtrykkeligt at angive, at der i national ret kan fastsættes bestemmelser om en mere vidtgående beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, videregivelse og brug af forretningshemmeligheder end den, der er fastsat i direktivudkastet (jf. artikel 1, stk. 2). I den forbindelse var det opfattelsen, at det vil være hensigtsmæssigt at præcisere, at en sådan mere vidtgående beskyttelse bør overholde visse i teksten fastsatte principper, begrænsninger og garantier med det formål at sikre en fornuftig og afbalanceret retlig ramme, navnlig hvad angår sagsøgte rettigheder.

Medlemsstaterne var enige om, at udkastet til direktiv ikke bør gribe ind i deres nationale beføjelser med hensyn til strafferetten. Medlemsstaterne var tilfredse med ordlyden af artikel 5 og første punktum i betragtning 8, der begge alene vedrører civilretlig oprejsning.

Medlemsstaterne nåede også til enighed om, at definitionen af forretningshemmelighed i udkastet til direktiv bør være i overensstemmelse med definitionen i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder i Verdenshandelsorganisationens regi (TRIPS-aftalen).

Medlemsstaterne drøftede, hvilken adfærd der bør betragtes som ulovlig erhvervelse, videregivelse og brug af en forretningshemmelighed (artikel 3). Det fremgik af denne drøftelse, at selv om der bør være tale om et element af uhæderlighed, bør der ikke stilles krav om forsæt eller grov uagtsomhed, for at der kan foreligge ulovlig adfærd, når der er tale om en primær krænkende part (dvs. den part, der tager skridt til at erhverve oplysningerne eller misligholder en fortrolighedsforpligtelse); imidlertid bør der i princippet stilles krav om et videnskriterium i tilfældet med passive modtagere af oplysninger (tredjeparter), for at deres adfærd kan være ulovlig (uden at dette berører medlemsstaternes mulighed for ikke at stille krav om et sådant kriterium i national ret i medfør af anvendelsen af minimumsharmoniseringsbestemmelsen i artikel 1). Det fremgik også af drøftelsen, at låneudtryk fra strafferetten (f.eks. tyveri, bestikkelse) helst bør undgås anvendt i artikel 3, og at den pågældende adfærd bør beskrives i objektive vendinger.

Medlemsstaterne drøftede behovet for at sikre, at personer ikke stilles til ansvar for at erhverve, bruge eller videregive en forretningshemmelighed, såfremt lovgivningen kræver eller tillader det. Dette vedrører bl.a. det tilfælde, hvor offentlige myndigheder kan få tilladelse til at indsamle oplysninger som led i varetagelsen af deres opgaver. Dette resulterede i indsættelsen af et nyt stk. 1a i artikel 4.

Det fremgik af drøftelsen, at nogle af foranstaltningerne, procedurerne og retsmidlerne i direktivudkastet i højere grad bør tage hensyn til eksisterende løsninger i national civilret. Dette gik især på konsekvenserne af unødigt trætte – artikel 6, stk. 2 – og spørgsmålet om forældelsesfrist – artikel 7. Medlemsstaterne var også af den opfattelse, at forældelsesfristens længde bør udvides i forhold til Kommissionens forslag.

Medlemsstaterne fandt, at mekanismerne til beskyttelse af fortroligheden af oplysninger i artikel 8 bør gøres til genstand for yderligere garantier, krav og begrænsninger med det formål at styrke retssikkerheden og sikre fuldstændig overholdelse af parternes ret til en retfærdig rettergang.

Medlemsstaterne var enige om, at det er nødvendigt at give de kompetente retslige myndigheder mere råderum, når de tager stilling til behovet for at vedtage påbud (det være sig endelige eller midlertidige) og korrigerende foranstaltninger – artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 1.

Det fremgik af drøftelserne, at medlemsstaterne bør kunne indføre en ordning, der er gunstigere for ansatte med hensyn til deres erstatningsansvar i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed – artikel 13, stk. 1.

7. Efter forhandlingen i arbejdsgruppen den 10. april 2014 og delegationernes skriftlige kommentarer reviderede formandskabet forslaget kompromistekst, jf. bilaget til denne note.

De **vigtigste** ændringer, der er indarbejdet i forhold til det **oprindelige** forslag, tager højde for ovennævnte spørgsmål i punkt 6 og vedrører i hovedtræk:

- behovet for en minimumsharmonisering, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende strengere foranstaltninger (artikel 1)
- den ulovlige erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder (artikel 3), hvor fremstillingen af tilfælde af ulovlig adfærd er blevet forenklet, og hvor der i artikel 4 er foretaget en præcisering, for så vidt angår lovlig erhvervelse af forretningshemmeligheder
- forældelsesfristen er nu forlænget til seks år (artikel 7)
- beskyttelse af fortroligheden under sagsbehandling (artikel 8), hvor den nye ordlyd balancerer hensynet til beskyttelsen af forretningshemmeligheder med parternes ret til en retfærdig rettergang
- eventuel udlevering af krænkende varer til velgørende organisationer, som er en bestemmelse, der ikke længere er obligatorisk i kompromiset (artikel 11, stk. 3)
- erstatning til og beskyttelse af ansatte (artikel 13).

III. KONKLUSION

8. De Faste Repræsentanternes Komité opfordres til

- at nå til enighed på grundlag af formandskabets kompromistekst i bilaget til denne note
- at forelægge teksten til den generelle indstilling for Konkurrenceevnerådet på samlingen den 26. maj 2014 og
- at opfordre Rådet til
 - at bekræfte enigheden om den generelle indstilling og
 - at opfordre formandskabet til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet på grundlag af den generelle indstilling med henblik på at nå til enighed ved førstebehandlingen.

Ændringer i forhold til dok. 8461/14 er angivet med fede typer og understregning og [...].

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger
(forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

[...] ²

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

¹ EUT C af ..., s.

² [...]

³ **Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af**

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Virksomheder og ikkekommercielle forskningsinstitutioner investerer i erhvervelse, udvikling og anvendelse af knowhow og information, som er videnøkonomiens valuta. Denne investering i generering og anvendelse af intellektuel kapital er afgørende for deres konkurrenceevne på markedet og dermed for deres investeringsafkast, hvilket er den tilgrundliggende motivation for erhvervsmæssig forskning og udvikling. Virksomhederne anvender forskellige midler til at tage skridt til at beskytte resultaterne af deres innovative aktiviteter, når åbenhed ikke gør det muligt at udnytte deres investeringer i forskning og innovation fuldt ud. Brug af formelle intellektuelle ejendomsrettigheder, f.eks. patenter, mønsterrettigheder og ophavsret, er et af disse midler. Et andet middel er at beskytte adgangen til og udnytte den viden, som er af værdi for virksomheden, og som ikke er almindeligt udbredt. Fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger, der skal forblive fortrolige, betegnes som forretningshemmeligheder. Virksomheder, uanset størrelse, værdsætter forretningshemmeligheder i samme grad som patenter og andre former for intellektuelle ejendomsrettigheder og bruger fortrolighed som et redskab til at styre konkurrenceevnen og forskningsinnovation i virksomheden, idet de fortrolige oplysninger omfatter en lang række forskellige oplysninger, som rækker ud over teknologisk viden og også omfatter handelsdata, f.eks. oplysninger om kunder og leverandører (herunder eventuelt personoplysninger), forretningsplaner eller markedsundersøgelser og -strategier. Ved at beskytte et så bredt spektrum af knowhow og kommercielle oplysninger, enten som supplement eller som alternativ til intellektuelle ejendomsrettigheder, gør forretningshemmeligheder det muligt for udviklere at opnå fortjeneste ved deres nyskabelser og innovationer og er derfor af stor betydning for virksomhedens konkurrenceevne og for forskning og udvikling og de innovative resultater.

- (2) Åben innovation er en vigtig løftestang, når det drejer sig om at skabe ny viden, og åben innovation fremmer nye og innovative forretningsmodeller, som er baseret på brug af viden skabt i fællesskab. Forretningshemmeligheder spiller en vigtig rolle for beskyttelse af videnudveksling mellem virksomheder og forskningsinstitutioner inden for og på tværs af det indre markeds grænser i forbindelse med forskning, udvikling og innovation. Forskningssamarbejde, herunder grænseoverskridende samarbejde, er af særlig betydning for øget erhvervsmæssig forskning og udvikling i det indre marked. Åben innovation er katalysator for nye idéer, som finder vej til markedet, hvor de opfylder forbrugernes behov og tackler samfundsmæssige udfordringer. I et indre marked, hvor hindringerne for et sådant samarbejde er minimale, og hvor samarbejdet ikke forvrides, burde intellektuel skabelse og innovation tilskynde til investering i innovative processer, tjenesteydelser og produkter. Et sådant klima, som fremmer intellektuel nyskabelse og innovation, gavner også beskæftigelsen og EU's økonomiske konkurrenceevne. Forretningshemmeligheder er en af de mest benyttede former for beskyttelse af intellektuel skabelse og innovativ knowhow blandt virksomheder, men samtidig er de mindst beskyttet af den eksisterende EU-lovgivning mod andre parters ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse.

- (3) Innovative virksomheder udsættes i stigende grad for uhæderlige praksisser, som tilsigter uretmæssig tilegnelse og brug af forretningshemmeligheder, f.eks. tyveri, uautoriseret kopiering, industrispionage, misligholdelse af fortrolighedskrav, det være sig både i og uden for Unionen. De seneste udviklingstendenser, f.eks. globaliseringen, øget outsourcing, længere forsyningskæder og øget brug af informations- og kommunikationsteknologi, bidrager til at øge risikoen for sådanne praksisser. Ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed hindrer den retmæssige forretningshemmelighedshaver i at bruge resultatet af sine innovative bestræbelser til at opnå de fordele, der er ved at være den første på markedet. Uden effektive og sammenlignelige retsmidler til at beskytte forretningshemmeligheder i hele Unionen undermineres tiltag til at deltage i innovative, grænseoverskridende aktiviteter i det indre marked, og forretningshemmeligheders potentiale som drivkraft for økonomisk vækst og arbejdspladser udnyttes ikke fuldt ud. På den måde tilskyndes der ikke til innovation og kreativitet, og investeringerne falder, hvilket gør det indre marked mindre velfungerende og underminerer dets vækstpotentiale.
- (4) Internationale bestræbelser inden for Verdenshandelsorganisationens rammer for at løse dette problem har ført til indgåelse af aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS-aftalen). Den indeholder bl.a. bestemmelser om beskyttelse af forretningshemmeligheder mod tredjeparters ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse, som er fælles internationale standarder. Alle medlemsstaterne og Unionen som sådan er bundet af denne aftale, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF⁴.

⁴ Rådets afgørelse af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguayrundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

- (5) Til trods for TRIPS-aftalen er der stor forskel på medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af forretningshemmeligheder mod tredjeparters ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse. Således har f.eks. ikke alle medlemsstater vedtaget nationale definitioner af forretningshemmeligheder og/eller af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, og derfor er beskyttelsens omfang ikke umiddelbart tilgængelig viden og forskellig i medlemsstaterne. Der er heller ikke konsekvens i de civilretlige retsmidler, som er til rådighed i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, idet medlemsstaterne ikke altid alle har mulighed for at nedlægge forbud over for tredjeparter, som ikke er den retmæssige forretningshemmelighedshavers konkurrenter. Der er også forskel på, hvordan medlemsstaterne behandler tredjeparter, som erhverver forretningshemmeligheden i god tro, men som derefter, på brugstidspunktet, opdager, at deres erhvervelse følger af en anden tredjeparts tidligere ulovlige erhvervelse.

- (6) De nationale bestemmelser adskiller sig også fra hinanden med hensyn til, om retmæssige forretningshemmelighedshavere kan anmode om tilintetgørelse af varer fremstillet af tredjeparter, som gør ulovlig brug af forretningshemmeligheder, eller om tilbagelevering eller tilintetgørelse af dokumenter, filer eller materiale, som indeholder eller gennemfører den ulovligt erhvervede eller brugte forretningshemmelighed. Endvidere tager de gældende nationale bestemmelser om beregning af erstatning ikke altid højde for forretningshemmeligheders immaterielle karakter, som gør det vanskeligt at dokumentere det faktiske tab af fortjeneste eller den krænkende parts uberettigede fortjeneste, hvis der ikke kan etableres en markedsværdi for de pågældende oplysninger. Kun enkelte medlemsstater giver mulighed for at anvende abstrakte bestemmelser om beregning af erstatning på grundlag af de rimelige gebyrer eller afgifter, som skulle have været betalt, hvis der var givet tilladelse til at anvende forretningshemmeligheden. Endvidere fastsætter bestemmelserne i mange medlemsstater ikke en passende beskyttelse af forretningshemmeligheder, hvis forretningshemmelighedshaveren anlægger sag om en tredjeparts påståede ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, hvilket gør de eksisterende foranstaltninger og retsmidler mindre tiltrækkende og svækker den tilbudte beskyttelse.

- (7) De forskelle, der findes på den retlige beskyttelse af forretningshemmeligheder i medlemsstaterne, indebærer, at forretningshemmeligheder ikke nyder samme beskyttelse i hele Unionen, hvilket fører til en opsplitning af det indre marked på dette område og en svækkelse af bestemmelsernes afskrækkende virkning i almindelighed. Det indre marked påvirkes på den måde, at sådanne forskelle gør virksomhederne mindre tilbøjelige til at iværksætte innovationsrelaterede økonomiske aktiviteter på tværs af grænser, herunder forskning eller produktionssamarbejde med partnere, outsourcing eller investeringer i andre medlemsstater, som forudsætter brug af oplysninger, der er beskyttet som forretningshemmeligheder. Grænseoverskridende netværksbaseret forskning og udvikling og innovationsrelaterede aktiviteter, herunder tilknyttet produktion og efterfølgende handel på tværs af grænser, bliver mindre attraktive løsninger og vanskeligere at gennemføre inden for Unionen, hvilket således også medfører innovationsrelateret ineffektivitet på EU-plan. Endvidere øges forretningsrisikoen i medlemsstater med relativt begrænset beskyttelse, hvor det er lettere at stjæle eller på anden måde ulovligt erhverve forretningshemmeligheder. Det resulterer i ineffektiv allokering af kapital til vækstfremmende innovation i det indre marked som følge af større udgifter til beskyttelsesforanstaltninger, der skal kompensere for utilstrækkelig retlig beskyttelse i nogle medlemsstater. Det er også til fordel for illoyale konkurrenter, som efter ulovlig erhvervelse af forretningshemmeligheder kan sprede de deraf følgende varer i hele det indre marked. Lovgivningsmæssige forskelle gør det også lettere at importere varer fra tredjelande til Unionen via indgangssteder med ringere beskyttelse i de tilfælde, hvor udformning, fremstilling eller markedsføring af de pågældende varer er baseret på stjalne eller på anden måde ulovligt erhvervede forretningshemmeligheder. Overordnet set er sådanne forskelle til skade for et velfungerende indre marked.

- (8) Der bør indføres bestemmelser på EU-niveau med henblik på indbyrdes tilnærmelse af national lovgivning for på den måde at sikre tilstrækkelig og konsekvent adgang til civilretlig oprejsning i hele det indre marked i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, **uden at dette berører medlemsstaternes mulighed for at fastsætte bestemmelser om en mere vidtgående beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, så længe garantierne for beskyttelse af andre parter interesser overholdes.** Derfor er det vigtigt at vedtage en ensartet definition af forretningshemmeligheder uden at begrænse den genstand, som skal beskyttes mod uretmæssig tilegnelse. En sådan definition bør derfor udformes således, at den omfatter forretningsoplysninger, teknologiske oplysninger og knowhow i tilfælde, hvor der både foreligger en legitim interesse i hemmeligholdelse og en legitim forventning om beskyttelse af forretningshemmeligheden. Disse oplysninger **eller** denne knowhow bør endvidere have faktisk eller potentiel handelsværdi. Disse oplysninger eller denne knowhow har navnlig handelsværdi, i det omfang uautoriseret erhvervelse, brug eller videregivelse heraf vil kunne skade interesserne hos den person, som lovligt kontrollerer dem, på en måde, der undergraver den pågældende persons videnskabelige og tekniske potentiale, forretningsmæssige eller finansielle interesser, strategiske placering eller evne til at konkurrere. En sådan definition bør derfor i sagens natur udelukke ubetydelige oplysninger og bør ikke udvides til at omfatte viden og kompetencer, som arbejdstagere normalt erhverver i løbet af deres ansættelse, og som er almindeligt kendte blandt eller nemt tilgængelige for personer i de kredse, som sædvanligvis beskæftiger sig med den type oplysninger.

- (9) Det er også vigtigt at fastlægge, under hvilke omstændigheder retlig beskyttelse er berettiget. Derfor er det nødvendigt at definere adfærd og praksisser, som skal betragtes som ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed. [...] ⁵

⁵ [...]

(10) Bestemmelserne i dette direktiv bør med henblik på innovation og for at fremme konkurrencen ikke skabe nogen form for eneret til knowhow eller oplysninger, der er beskyttet som forretningshemmeligheder. Det er derfor fortsat muligt at gøre en uafhængig opdagelse af samme knowhow eller oplysninger. Omvendt konstruktion (reverse engineering) af et lovligt erhvervet produkt er en lovlig måde at erhverve oplysninger på, medmindre andet er fastsat ved aftale. Friheden til at indgå sådanne aftaleordninger kan imidlertid være begrænset ved lov, således som det f.eks. er tilfældet med artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF⁶.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16.

(10a) Derudover bør det ikke betragtes som ulovligt at erhverve, bruge eller videregive forretningshemmeligheder, når loven kræver eller tillader det. Som følge heraf bør det være lovligt, at administrative eller retslige myndigheder erhverver, bruger eller videregiver en forretningshemmelighed som led i varetagelsen af deres opgaver. EU-institutioners og -organers eller nationale offentlige myndigheders videregivelse af erhvervsrelaterede oplysninger, som de er i besiddelse af i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁷ eller andre bestemmelser om aktindsigt eller om nationale offentlige myndigheders forpligtelser til gennemsigtighed, bør heller ikke betragtes som ulovlig videregivelse af en forretningshemmelighed. Erhvervelse og videregivelse af forretningshemmeligheder i forbindelse med udøvelsen af arbejdstagerrepræsentanternes ret til information, høring og deltagelse i overensstemmelse med EU-retten eller national ret eller praksis og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, herunder medbestemmelse, er også udelukket fra anvendelsesområdet for ulovlig erhvervelse, uden at dette dog berører en eventuel fortrolighedsforpligtelse, der er pålagt modtagerne af de således erhvervede oplysninger. Erhvervelse eller videregivelse af en forretningshemmelighed i forbindelse med lovpligtig revision, der udføres i henhold til EU-retten eller national ret, bør heller ikke betragtes som ulovlig adfærd.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

- (10b) Medier offentliggør ofte data eller oplysninger, der af en anden part anses for at være en forretningshemmelighed, men hvis offentliggørelse kunne være af offentlig interesse. Som følge heraf er det vigtigt, at de fastsatte foranstaltninger og retsmidler ikke bør begrænse udøvelsen af ytrings- og informationsfriheden (som omfatter mediefrihed og mediernes pluralisme, jf. artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder), såfremt denne er berettiget.**
- (10c) Dette direktiv bør ikke berøre arbejdsmarkedets parter ret til at indgå kollektive overenskomster, hvor det er fastsat i arbejdsretten, for så vidt angår forpligtelser til at undlade at videregive en forretningshemmelighed eller til at begrænse brugen heraf og følgerne af en overtrædelse af sådanne forpligtelser ved den part, der er omfattet af dem, forudsat at en sådan kollektiv overenskomst ikke begrænser garantierne vedrørende undtagelserne i dette direktiv, når en anmodning om foranstaltninger, procedurer og retsmidler i henhold til dette direktiv for en påstået erhvervelse, brug og videregivelse af en forretningshemmelighed skal afvises.**
- (11) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør de foranstaltninger og retsmidler, der skal beskytte forretningshemmeligheder, udformes således, at de opfylder målet om et velfungerende indre marked for forskning og innovation uden at bringe andre mål og principper af offentlig interesse i fare. Derfor sikrer foranstaltningerne og retsmidlerne, at de kompetente retslige myndigheder tager højde for faktorer såsom forretningshemmelighedens værdi, alvoren af den adfærd, som fører til ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, samt konsekvenserne af en sådan adfærd. Det bør også sikres, at de kompetente retslige myndigheder har ret til at afveje sagsparternes samt tredjeparters interesser, herunder i givet fald forbrugeres interesser.

- (12) Hvis de foranstaltninger og retsmidler, der fastsættes, blev brugt til at forfølge uretmæssige hensigter, som ikke er i overensstemmelse med målsætningerne for dette direktiv, ville det være til hinder for et velfungerende indre marked. Derfor er det vigtigt at give de retslige myndigheder beføjelser til at træffe passende foranstaltninger med hensyn til unødigt trætte i forbindelse med klagere, der forvolder unødigt trætte eller handler i ond tro og indgiver åbenbart grundløse anmodninger, f.eks. med det formål i urimelig grad at forsinke eller begrænse sagsøgtes adgang til markedet eller på anden måde at true eller chikanere sagsøgte. Det er også vigtigt, at de fastsatte foranstaltninger og retsmidler ikke bør begrænse rapportering af uregelmæssigheder (whistleblowing). Derfor bør beskyttelse af forretningshemmeligheder ikke udvides til at omfatte tilfælde, hvor videregivelse af en forretningshemmelighed er i offentlighedens interesse, for så vidt som relevante fejl eller forseelser afdækkes.
- (13) Af hensyn til retssikkerheden og ud fra den betragtning, at retmæssige forretningshemmelighedshavere forventes at udvise rettidig omhu for at så vidt angår beskyttelse af deres værdifulde forretningshemmeligheder og overvågning af brugen heraf, bør **materielle krav eller** muligheden for at tage retlige skridt med henblik på at beskytte forretningshemmeligheder indskrænkes til en begrænset periode.

- (14) Udsigten til at miste en forretningshemmelighed under en sag afholder ofte retmæssige forretningshemmelighedshavere fra at indlede en sag for at forsvare deres forretningshemmeligheder, hvilket kan bevirke, at de fastsatte foranstaltninger og retsmidler bliver mindre effektive. Derfor er det med forbehold af passende garantier, som sikrer retten til en retfærdig rettergang, nødvendigt at stille særlige krav, som tager sigte på at beskytte den omstridte forretningshemmelighed i sager, som indledes for at forsvare den. Disse krav bør omfatte muligheden for at begrænse kredsen af personer med ret til adgang til bevismateriale eller retsmøder og for kun at offentliggøre ikkefortrolige aspekter ved retsafgørelser. **For at sikre, at retten til en retfærdig rettergang ikke undergraves, når kredsen af personer med ret til adgang til bevismateriale eller retsmøder begrænses, bør mindst én person fra hver part og dennes advokat eller repræsentant være del af denne kreds. Er parten en juridisk person, bør antallet af fysiske personer i kredsen være af en størrelsesorden, der sikrer passende repræsentation af den pågældende juridiske person.** En sådan beskyttelse bør forblive gældende efter sagens afslutning, så længe de oplysninger, der er omfattet af forretningshemmeligheden, ikke befinder sig i det offentlige rum.

- (15) En tredjeparts ulovlige erhvervelse af en forretningshemmelighed kan få ødelæggende konsekvenser for den retmæssige forretningshemmelighedshaver, for når forretningshemmeligheden først er offentliggjort, vil den pågældende forretningshemmelighedshaver ikke kunne vende tilbage til den situation, der var gældende, før forretningshemmeligheden gik tabt. Det er derfor tvingende nødvendigt at indføre hurtige, effektive og let anvendelige midlertidige foranstaltninger, som omgående kan bringe den ulovlige erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed til ophør, herunder når en sådan forretningshemmelighed anvendes til levering af tjenesteydelser. Sådanne afhjælpende foranstaltninger skal stilles til rådighed, uden at det er nødvendigt at afvente en realitetsafgørelse, og dette skal ske under iagttagelse af retten til forsvar og proportionalitetsprincippet under hensyn til omstændighederne i den konkrete sag. **I visse tilfælde kan det tillades, at den påståede krænkende part, betinget af garantistillelse, fortsat bruger forretningshemmeligheden eller videregiver den, såfremt der kun er en lille risiko for, at den når ud til offentligheden.** Det kan også kræves, at der stilles tilstrækkelig sikkerhed til dækning af de omkostninger og den skade, som påføres sagsøgte, hvis kravet viser sig at være grundløst, især når en forsinkelse vil påføre den retmæssige forretningshemmelighedshaver uoprettelig skade.
- (16) Af samme grund er det også vigtigt at indføre bestemmelser om foranstaltninger, som kan forhindre yderligere ulovlig brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, herunder når en sådan forretningshemmelighed anvendes til levering af tjenesteydelser. Hvis prohibitive foranstaltninger skal være effektive, bør deres varighed, i tilfælde af at omstændighederne kræver en tidsbegrænsning, være tilstrækkelig til at fjerne enhver kommerciel fordel, som tredjeparten måtte opnå som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden. Under alle omstændigheder bør foranstaltninger af denne type ikke håndhæves, hvis de oplysninger, der oprindeligt var omfattet af forretningshemmeligheden, befinder sig i det offentlige rum af årsager, som ikke kan tillægges sagsøgte.

- (17) Forretningshemmeligheder kan bruges ulovligt til at udforme, fremstille eller markedsføre varer eller dele deraf, som kan blive spredt i hele det indre marked og således få konsekvenser for forretningshemmelighedshaverens kommercielle interesser og det indre markeds funktion. I nævnte tilfælde, og når den pågældende forretningshemmelighed har betydelige konsekvenser for den deraf følgende vares kvalitet, værdi eller pris eller reducerer omkostningerne, letter eller fremskynder fremstillings- eller markedsføringsprocesserne, er det vigtigt at give retslige myndigheder beføjelse til at påbyde effektive og passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at nævnte varer ikke markedsføres, eller at de fjernes fra markedet. I betragtning af samhandelens globale karakter er det også nødvendigt, at disse foranstaltninger omfatter et forbud mod import af nævnte varer til Unionen eller oplagring heraf med henblik på udbud til salg eller markedsføring. I betragtning af proportionalitetsprincippet bør korrigerende foranstaltninger ikke nødvendigvis indebære tilintetgørelse af varerne, når der findes andre brugbare løsninger, f.eks. at varen fratages sin krænkende egenskab, eller at varerne afhændes uden for markedet, f.eks. ved hjælp af donationer til velgørende organisationer.

- (18) Det er muligt, at en person, som oprindeligt erhvervede en forretningshemmelighed i god tro, først på et senere tidspunkt, herunder ved underretning fra den oprindelige forretningshemmelighedshaver, bliver bevidst om, at vedkommendes kendskab til den pågældende forretningshemmelighed kommer fra kilder, som brugte eller videregav den relevante forretningshemmelighed ulovligt. For at undgå, at de fastsatte korrigerende foranstaltninger eller påbud under sådanne omstændigheder påfører den pågældende person uforholdsmæssig stor skade, bør medlemsstaterne bestemme, at der som alternativ i visse tilfælde kan ydes den krænkede part økonomisk godtgørelse, forudsat at en sådan godtgørelse ikke overstiger de gebyrer eller afgifter, som nævnte person, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed, skulle have betalt i den periode, hvor brug af forretningshemmeligheden kunne have været forhindret af den oprindelige forretningshemmelighedshaver. Hvis den ulovlige brug af forretningshemmeligheden imidlertid er i strid med anden lovgivning end dette direktiv eller vil kunne skade forbrugerne, bør den ulovlige brug ikke være tilladt.

- (19) For at undgå, at en person, som bevidst eller med rimelig grund til at vide det ulovligt erhverver, bruger, eller videregiver en forretningshemmelighed, drager fordel af en sådan adfærd, og for at sikre, at den krænkede forretningshemmelighedshaver, så vidt muligt, befinder sig i en situation, som svarer til den, han ville have befundet sig i, hvis denne adfærd ikke havde fundet sted, er det nødvendigt at indføre bestemmelser om tilstrækkelig kompensation for den skade, der er lidt som følge af den ulovlige adfærd. Når erstatningen til forretningshemmelighedshaveren fastsættes, bør der tages hensyn til alle relevante faktorer, f.eks. forretningshemmelighedshaverens tab af fortjeneste eller den krænkende parts uberettigede fortjeneste samt i givet fald den ikkeøkonomiske skade, der er påført forretningshemmelighedshaveren. Hvis det i betragtning af forretningshemmelighedens immaterielle karakter f.eks. er vanskeligt at bestemme størrelsen af den faktiske skade, kan erstatningen alternativt beregnes på grundlag af f.eks. de gebyrer og afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at bruge den pågældende forretningshemmelighed. Formålet er ikke at indføre en pligt til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf, men at sikre erstatning på et objektivt grundlag, hvor der samtidig tages hensyn til forretningshemmelighedshaverens udgifter til f.eks. påvisning og efterforskning af krænkelsen. **Dette direktiv ikke berører ikke nationale principper om ansvar for overtrædelse af tjenestepligt.**
- (20) Det er med henblik på yderligere at afskrække fremtidige krænkende parter og fremme en øget bevidsthed i den brede offentlighed hensigtsmæssigt at offentliggøre afgørelser, herunder i givet fald ved bekendtgørelse på en iøjnefaldende måde, i sager om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, forudsat at en sådan offentliggørelse hverken fører til videregivelse af forretningshemmeligheden eller får urimelige konsekvenser for fysiske personers privatliv og omdømme.

- (21) Manglende overholdelse af de relevante afgørelser, som de kompetente retslige myndigheder træffer, kan bevirke, at de foranstaltninger og retsmidler, som forretningshemmelighedshavere har til rådighed, bliver mindre effektive. Derfor er det nødvendigt at sikre, at nævnte myndigheder har passende sanktionsbeføjelser.
- (22) Med henblik på at fremme ensartet anvendelse af foranstaltningerne til beskyttelse af forretningshemmeligheder bør der fastlægges ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger dels medlemsstaterne imellem, dels mellem medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig ved oprettelse af et net af kontaktpersoner, der udpeges af medlemsstaterne. Endvidere bør Kommissionen med henblik på at vurdere, om disse foranstaltninger opfylder det tilsigtede mål, i givet fald bistået af Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder, undersøge anvendelsen af dette direktiv og effektiviteten af de trufne nationale foranstaltninger.
- (23) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, ytrings- og informationsfrihed, erhvervsfrihed og ret til at arbejde, frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsret, ret til god forvaltning, aktindsigt og iagttagelse af sagernes fortrolighed, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og ret til et forsvar.

(24) Det er vigtigt, at retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger overholdes for enhver person, hvis personoplysninger kan være beskyttet som en forretningshemmelighed af forretningshemmelighedshaveren, eller for enhver, som er involveret i sager om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, og hvis personoplysninger behandles. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁸ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i forbindelse med dette direktiv og under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især offentlige, uafhængige myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget. Dette direktiv bør derfor ikke berøre de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, navnlig den registreredes rettigheder til indsigt i sine personoplysninger, når de behandles, og til berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, hvis de er ufuldstændige eller urigtige, og, såfremt dette er relevant, forpligtelsen til at behandle følsomme oplysninger i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i direktiv 95/46/EF.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

- (25) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et velfungerende indre marked ved at indføre tilstrækkelig og sammenlignelig adgang til oprejsning i hele det indre marked i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (26) Dette direktiv bør ikke have til formål at fastsætte harmoniserede regler for retsligt samarbejde, for retternes kompetence, for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, eller at behandle spørgsmålet om, hvilken lov der skal finde anvendelse. Andre EU-instrumenter, som omfatter sådanne spørgsmål i almindelighed, bør i princippet også fortsat finde anvendelse inden for det område, som er omfattet af dette direktiv.
- (27) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Foranstaltningerne i dette direktiv bør ikke anvendes til uretmæssigt at begrænse konkurrencen på en måde, der er i strid med traktaten.
- (28) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁹ og afgav udtalelse den 12. marts 2014¹⁰.**

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

¹⁰ EUT C ... af ..., s.

- (28) De foranstaltninger, der vedtages med henblik på beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, videregivelse og brug af forretningshemmeligheder, bør ikke berøre anvendelsen af anden relevant lovgivning på andre områder, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder, respekt for privatliv, aktindsigt og aftaleret. Hvis anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF¹¹ overlapper anvendelsesområdet for dette direktiv, har dette direktiv dog forrang, jf. princippet om "lex specialis" —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel I

Genstand og anvendelsesområde

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Dette direktiv indeholder regler om beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med traktatens bestemmelser fastsætte bestemmelser om en mere vidtgående beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, videregivelse eller brug af forretningshemmeligheder end den, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at artikel 4, artikel 5, **artikel** 6, stk. 1, **artikel** 7, **artikel 8, stk. 1**, andet afsnit, **artikel** 8, stk. 3, artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 2, **artikel** 10, artikel 12 og **artikel** 14, stk. 3, overholdes.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45).

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "forretningshemmelighed": oplysninger, som opfylder følgende krav:
 - a) de er hemmelige i den forstand, at de ikke i deres helhed eller i den præcise konfiguration eller sammensætning af deres komponenter er almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, der normalt beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger
 - b) de har handelsværdi, fordi de er hemmelige
 - c) de er af den person, som lovligt kontrollerer oplysningerne, under de givne omstændigheder blevet underkastet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse
- 2) "forretningshemmelighedshaver": enhver fysisk eller juridisk person, som lovligt kontrollerer en forretningshemmelighed
- 3) "krænkende part": enhver fysisk eller juridisk person, som ulovligt har erhvervet, brugt eller videregivet forretningshemmeligheder
- 4) "krænkende varer": varer, hvis udformning, kvalitet, funktion, fremstillingsproces eller markedsføring i væsentlig grad drager fordel af forretningshemmeligheder, som er ulovligt erhvervet, brugt eller videregivet.

Kapitel II

Erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder

Artikel 3

Ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at forretningshemmelighedshavere har ret til at anmode om de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er omhandlet i dette direktiv, med henblik på at forhindre eller opnå adgang til oprejsning for ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af **deres** forretningshemmelighed.
2. Erhvervelse af en forretningshemmelighed uden forretningshemmelighedshaverens samtykke betragtes som en ulovlig handling, hvis forretningshemmeligheden erhverves ved:
 - a) uautoriseret adgang til, kopiering eller tilegnelse af dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller elektroniske filer, der lovligt kontrolleres af forretningshemmelighedshaveren, og som indeholder en forretningshemmelighed, eller som en forretningshemmelighed kan udledes af
 - b) udgår
 - c) udgår
 - d) udgår
 - e) udgår

f) enhver anden adfærd, der under de givne omstændigheder betragtes som i strid med redelig erhvervspraksis.

3. Brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed uden forretningshemmelighedshaverens samtykke betragtes som en ulovlig handling, hvis forretningshemmeligheden bruges eller videregives af en person, som konstateres at opfylde en af følgende betingelser:

a) vedkommende **har** erhvervet forretningshemmeligheden ulovligt

b) vedkommende **har** misligholdt en fortrolighedsaftale eller enhver anden pligt til at undlade at videregive forretningshemmeligheden

c) vedkommende **har** misligholdt en kontraktlig forpligtelse eller enhver anden pligt til at begrænse forretningshemmelighedens brug.

4. Erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed betragtes også som en ulovlig handling, hvis en person på tidspunktet for erhvervelse, brug eller videregivelse vidste eller under de givne omstændigheder burde have vidst, at forretningshemmeligheden var erhvervet **direkte eller indirekte** fra en anden person, som brugte eller videregav forretningshemmeligheden ulovligt, jf. stk. 3.

5. Fremstilling, udbud til salg eller markedsføring af krænkende varer eller import, eksport eller oplagring af krænkende varer med henblik herpå betragtes også som ulovlig brug af en forretningshemmelighed, hvis den person, der udfører disse aktiviteter, vidste eller under de givne omstændigheder burde have vidst, at forretningshemmeligheden blev brugt ulovligt, jf. stk. 3.

Artikel 4

Lovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder og undtagelser

1. Erhvervelse af forretningshemmeligheder betragtes som en lovlig handling, hvis forretningshemmeligheden erhverves ved:
 - a) uafhængig opdagelse eller skabelse
 - b) observation, undersøgelse, demontering eller test af et produkt eller en genstand, som offentligheden har fået adgang til, eller som den person, der erhverver oplysningerne, lovligt er i besiddelse af, og personen ikke er bundet af nogen juridisk **gyldig** forpligtelse til at begrænse erhvervelsen af forretningshemmeligheden
 - c) enhver anden praksis, som under de givne omstændigheder er i overensstemmelse med redelig erhvervspraksis.
- 1a. Erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder betragtes som lovlig, i det omfang EU-retten eller national ret kræver eller tillader en sådan erhvervelse, brug eller videregivelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at anmodning om de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er omhandlet i dette direktiv, afvises, hvis den påståede erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden fandt sted med henblik på:
 - a) retmæssig brug af retten til ytrings- og informationsfrihed

- b) afdækning af fejl, forseelser eller ulovlige aktiviteter, hvis den påståede erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden var nødvendig for en sådan afdækning, og sagsøgte handlede i offentlighedens interesse
- c) arbejdstageres videregivelse af forretningshemmeligheden til deres repræsentanter som led i den retmæssige varetagelse af sidstnævntes repræsentative opgaver, **hvis videregivelsen var nødvendig for varetagelsen af de pågældende opgaver**
- d) udgår
- e) beskyttelse af en legitim interesse, der er anerkendt i EU-retten eller national ret.

Kapitel III

Foranstaltninger, procedurer og retsmidler

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 5

Generel forpligtelse

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, som er nødvendige for at sikre adgang til civilretlig oprejsning i tilfælde af ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.

2. De **i stk. 1 nævnte** foranstaltninger, procedurer og retsmidler:

- a) skal være fair og rimelige
- b) må ikke være unødigt komplicerede eller udgiftskrævende eller indebære urimelige frister eller medføre ubegrundede forsinkelser
- c) skal være effektive og have en afskrækkende virkning.

Artikel 6

Rimelighed i forhold til krænkelse og unødigt trætte

1. **De** foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der tilvejebringes i overensstemmelse med dette direktiv, **anvendes** på en sådan måde, at:

- a) de står i et rimeligt forhold til krænkelsen
- b) der ikke opstår hindringer for lovlig samhandel på det indre marked, **og**
- c) der ydes garanti mod misbrug af dem.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på sagsøgtes begæring kan anvende passende foranstaltninger som fastsat i national lov, såfremt en påstand om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelig er åbenbart grundløs, og det konstateres, at klageren har indledt sagen unødigt eller i ond tro. Disse foranstaltninger kan efter omstændighederne omfatte, **at sagsøgte tilkendes erstatning**, at klageren pålægges sanktioner, eller at **der udstedes påbud** om offentliggørelse af oplysninger om retsafgørelsen, jf. artikel 14.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at disse foranstaltninger behandles i en særskilt procedure.

Artikel 7

Forældelsesfrist

Medlemsstaterne fastsætter regler for forældelsesfrister for **materielle krav eller** anlæggelse af sager om anvendelse af de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er omhandlet i dette direktiv. Disse regler fastsætter, hvornår forældelsesfristen begynder at løbe, **forældelses**fristens varighed og de omstændigheder, under hvilke **forældelses**fristen afbrydes eller suspenderes. **Forældelses**fristens varighed bør ikke overstige **seks** år.

Artikel 8

Beskyttelse af forretningshemmeligheder under sagsbehandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at parterne, deres repræsentanter, retspersonale, vidner, eksperter og enhver anden person, som deltager i sager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, eller som har adgang til dokumenter, der indgår som led i den pågældende sag, ikke har tilladelse til at bruge eller videregive forretningshemmeligheder eller påståede forretningshemmeligheder, som de kompetente retslige myndigheder som svar på en **behørigt begrundet anmodning fra** den interesserede part har identificeret som fortrolig, og som de er blevet bekendt med som følge af en sådan deltagelse eller adgang.

Den forpligtelse, der er omhandlet i første afsnit, forbliver i kraft, når sagen er afsluttet.

Forpligtelsen ophører imidlertid med at eksistere under følgende omstændigheder:

- a) hvis den påståede forretningshemmelighed ved en endelig retsafgørelse konstateres ikke at opfylde kravene i artikel 2, nr. 1)
- b) hvis de pågældende oplysninger med tiden bliver almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, som normalt beskæftiger sig med den type oplysninger.

2. Medlemsstaterne sikrer også, at de kompetente retslige myndigheder på foranledning af en behørigt begrundet anmodning fra en part kan træffe specifikke foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte enhver eller enhver påstået forretningshemmelighed, som bruges, eller som der henvises til under sagen vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed. Medlemsstaterne kan også tillade de kompetente retslige myndigheder at træffe sådanne foranstaltninger på eget initiativ.

De foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, skal som minimum give mulighed for at:

- a) begrænse adgangen til ethvert dokument med forretningshemmeligheder **eller påståede forretningshemmeligheder** indgivet af parterne eller tredjeparter, i sin helhed eller i uddrag, til et begrænset antal personer, forudsat at mindst én person fra hver part, **dens respektive advokat eller repræsentant i sagen og retspersonalet** får fuld adgang til dokumentet
- b) begrænse adgangen til retsmøder, når forretningshemmeligheder **eller påståede forretningshemmeligheder** muligvis vil blive videregivet, og til de tilsvarende protokoller eller udskrifter til et begrænset antal personer, forudsat at mindst én person fra hver part, **dens respektive advokat eller repræsentant i sagen og retspersonalet** får fuld adgang til retsmødet, protokollerne eller udskrifterne
- c) stille en ikkefortrolig udgave af enhver retsafgørelse til rådighed for tredjeparter, hvori de afsnit, der indeholder forretningshemmeligheder, er fjernet.

3. Når de kompetente retslige myndigheder træffer afgørelse om, hvorvidt den anmodning, der er omhandlet i stk. 2, skal efterkommes eller afvises, og vurderer anmodningens rimelighed, tager de hensyn til behovet for at sikre retten til effektive retsmidler, retten til en retfærdig rettergang, parternes, og i givet fald tredjeparters, legitime interesser og til eventuel skade, som parterne, og i givet fald tredjeparter, måtte lide som følge af, at en sådan anmodning efterkommes eller afvises.
4. Behandling af personoplysninger i henhold til stk. 1, 2 og 3 gennemføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

AFDELING 2

MIDLERTIDIGE OG RETSBEVARENDE FORANSTALTNINGER

Artikel 9

Midlertidige og retsbevarende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af forretningshemmelighedshaveren kan påbyde, at følgende midlertidige og retsbevarende foranstaltninger træffes i forhold til den påståede krænkende part:
 - a) midlertidigt ophør med, eller i givet fald midlertidigt forbud mod, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden
 - b) forbud mod fremstilling, udbud til salg, markedsføring eller brug af krænkende varer eller import, eksport eller oplagring af krænkende varer med henblik herpå

c) beslaglæggelse eller udlevering af de formodet krænkende varer, herunder importerede varer, med henblik på at forhindre markedsføring eller omsætning heraf på markedet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de retslige myndigheder, som et alternativ til de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, kan gøre fortsat påstået ulovlig brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed betinget af garantistillelse med det formål at sikre forretningshemmelighedshaveren kompensation.

Artikel 10

Anvendelsesbetingelser og garantier

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder for så vidt angår de i artikel 9 omhandlede foranstaltninger har beføjelse til at kræve, at klageren fremlægger bevismateriale, der med rimelighed kan betragtes som disponibelt, således at de med en tilstrækkelig grad af sikkerhed kan konstatere, om der foreligger en forretningshemmelighed, at klageren er forretningshemmelighedshaveren, og at forretningshemmeligheden er blevet erhvervet ulovligt, at forretningshemmeligheden bruges eller videregives ulovligt, eller at der er umiddelbar risiko for ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, når de træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen skal efterkommes eller afvises, og vurderer anmodningens rimelighed, er forpligtet til at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen. Denne vurdering skal, hvor dette er relevant, omfatte forretningshemmelighedens værdi, de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte forretningshemmeligheden eller andre specifikke træk ved forretningshemmeligheden, samt sagsøgtes adfærd ved erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, konsekvenserne af den ulovlige brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, parternes legitime interesser og de konsekvenser, det kan få for parterne, hvis foranstaltningerne efterkommes eller afvises, tredjeparters legitime interesser, offentlighedens interesse og beskyttelse af grundlæggende rettigheder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de midlertidige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, på sagsøgtes begæring ophæves eller på anden måde ophører med at have virkning, hvis:
 - a) klageren ikke inden for en rimelig frist anlægger sag vedrørende realiteten ved den kompetente retslige myndighed; fristen fastsættes af den retslige myndighed, der pålægger foranstaltningerne, hvis det er muligt efter medlemsstatens lovgivning, eller, hvis det ikke er tilfældet, inden for en frist på højst 20 hverdage eller 31 kalenderdage, idet den længste frist benyttes
 - b) de pågældende oplysninger i mellemtiden ikke længere opfylder kravene i artikel 2, nr. 1), af grunde, som ikke kan tillægges sagsøgte.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder kan gøre de midlertidige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, betinget af, at klageren stiller tilstrækkelig sikkerhed eller tilsvarende med henblik på eventuel kompensation af den skade, der påføres sagsøgte eller i givet fald en anden person, som påvirkes af foranstaltningerne.
5. Hvis de midlertidige foranstaltninger ophæves på grundlag af stk. 3, litra a), eller bortfalder som følge af en handling eller en undladelse fra klagerens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden eller trussel om en sådan adfærd, skal de kompetente retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af sagsøgte eller en skadet tredjepart at påbyde klageren at yde sagsøgte eller en krænket tredjepart passende kompensation for den skade, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at disse foranstaltninger behandles i en særskilt procedure.

AFDELING 3

FORANSTALTNINGER, DER FØLGER AF EN REALITETSAFGØRELSE

Artikel 11

Påbud og korrigerende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, når der er truffet en retsafgørelse, som fastslår ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, på begæring af klageren kan udstede et påbud til den krænkende part om:
 - a) ophør med, eller i givet fald midlertidigt forbud mod, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden

- b) forbud mod fremstilling, udbud til salg, markedsføring eller brug af krænkende varer eller import, eksport eller oplagring af krænkende varer med henblik herpå
- c) passende korrigerende foranstaltninger over for de krænkende varer.

2. De korrigerende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c), omfatter:

- a) udgår
- b) tilbagekaldelse af de krænkende varer fra markedet
- c) de krænkende varer fratages deres krænkende egenskab
- d) tilintetgørelse af de krænkende varer eller i givet fald tilbagetrækning af varerne fra markedet, forudsat at en sådan **foranstaltning** ikke hindrer beskyttelsen af den pågældende forretningshemmelighed
- e) tilintetgørelse af dele af eller hele dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller elektroniske filer, der indeholder eller gennemfører forretningshemmeligheden, eller i givet fald udlevering til klageren af disse dele af eller hele dokumenter, genstande, materialer, stoffer eller elektroniske filer.

3. Medlemsstaterne **kan fastsætte**, at de retslige myndigheder, når de udsteder et påbud om tilbagetrækning af de krænkende varer fra markedet, på begæring af forretningshemmelighedshaveren kan udstede et påbud om udlevering af varerne til forretningshemmelighedshaveren eller til velgørende organisationer.
4. De retslige myndigheder bestemmer, at de i stk. 1, litra c), omhandlede foranstaltninger gennemføres for den krænkende parts regning, medmindre særlige grunde taler herimod. Disse foranstaltninger berører ikke den erstatning, der eventuelt skal udredes til forretningshemmelighedshaveren som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

Artikel 12

Anvendelsesbetingelser, garantier og alternative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, når de behandler en begæring om vedtagelse af de påbud og korrigerende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, og vurderer, om de er forholdsmæssigt afpasset, er forpligtet til at tage hensyn til de særlige omstændigheder i sagen. Denne vurdering skal, hvor dette er relevant, omfatte forretningshemmelighedens værdi, de foranstaltninger, der er truffet for at beskytte forretningshemmeligheden eller andre specifikke træk ved forretningshemmeligheden, samt den krænkende parts adfærd ved erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, konsekvenserne af den ulovlige brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden, parternes legitime interesser og de konsekvenser, det kan få for parterne, hvis foranstaltningerne efterkommes eller afvises, tredjeparters legitime interesser, offentlighedens interesse og beskyttelse af grundlæggende rettigheder.

Når de kompetente retslige myndigheder begrænser varigheden af den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og b), skal en sådan varighed være tilstrækkelig til at fjerne enhver forretningsmæssig eller økonomisk fordel, som den krænkende part måtte have opnået som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og b), på sagsøgtes begæring eller på anden måde ophører med at have virkning, hvis de pågældende oplysninger i mellemtiden ikke længere opfylder betingelserne i artikel 2, nr. 1), af grunde, som ikke kan tillægges sagsøgte.
3. Medlemsstaterne bestemmer, at de kompetente retslige myndigheder, på begæring af den, der kan pålægges de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, kan påbyde betaling til den krænkede part af en kontant godtgørelse i stedet for anvendelse af disse foranstaltninger, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den pågældende person **hverken vidste eller** havde under de givne omstændigheder grund til at vide på tidspunktet for brug eller videregivelse, at forretningshemmeligheden var erhvervet fra en anden person, der brugte eller videregav forretningshemmeligheden ulovligt
 - b) gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger vil skade nævnte person uforholdsmæssigt meget
 - c) en kontant godtgørelse til den krænkede part forekommer rimeligt tilfredsstillende.

Når der påbydes betaling af en kontant godtgørelse i stedet for det påbud, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) og b), må en sådan kontant godtgørelse ikke overstige de gebyrer eller afgifter, som nævnte person, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed, skulle have betalt i den periode, hvor brug af forretningshemmeligheden kunne have været forbudt.

Artikel 13

Erstatning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder, på begæring af den krænkede part, påbyder den krænkende part, der vidste eller burde have vidst, at hans aktiviteter ville indebære ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed, at betale forretningshemmelighedshaveren en erstatning, der står i rimeligt forhold til den skade, denne har lidt som følge af krænkelsen.

Medlemsstaterne kan **i overensstemmelse med deres nationale ret og praksis begrænse** ansattes **erstatnings**ansvar over for deres arbejdsgivere for ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af arbejdsgiverens forretningshemmeligheder, hvis de handler uden forsæt.

2. Når de kompetente retslige myndigheder fastsætter erstatningen i henhold til stk. 1, tager de hensyn til alle relevante faktorer, f.eks. negative økonomiske konsekvenser, herunder den krænkede parts tab af fortjeneste, den krænkende parts uberettigede fortjeneste samt i givet fald andre elementer end de økonomiske, f.eks. den ikkeøkonomiske skade, der er påført forretningshemmelighedshaveren som følge af ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden.

De kompetente retslige myndigheder kan dog også, når det er hensigtsmæssigt, fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af elementer, der som minimum svarer til størrelsen af de gebyrer eller afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende forretningshemmelighed.

Artikel 14

Offentliggørelse af retsafgørelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder i sager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed kan påbyde, at der på begæring af klageren og for den krænkende parts regning træffes passende foranstaltninger til formidling af information om afgørelsen, og at afgørelsen offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.
2. Ved enhver foranstaltning som omhandlet i stk. 1 beskyttes forretningshemmeligheden, jf. artikel 8.

3. Når de kompetente retslige myndigheder påbyder en foranstaltning som omhandlet i stk. 1 og vurderer, om foranstaltningen er forholdsmæssigt afpasset, de tager de hensyn til, om oplysningerne om den krænkende part gør det muligt at identificere en fysisk person, og, hvis dette er tilfældet, om offentliggørelse af disse oplysninger er berettiget, navnlig på baggrund af følgende kriterier: den mulige skade, som en sådan foranstaltning kan medføre for privatlivets fred og den krænkende parts omdømme, den krænkende parts adfærd ved erhvervelse, videregivelse eller brug af forretningshemmeligheden og sandsynligheden for yderligere ulovlig brug eller videregivelse af forretningshemmeligheden for den krænkende parts vedkommende. De kompetente retslige myndigheder tager også, hvor dette er relevant, hensyn til **andre omstændigheder, navnlig** forretningshemmelighedens værdi og konsekvenserne af den ulovlige erhvervelse, videregivelse eller brug af forretningshemmeligheden.

Kapitel IV

Sanktioner, rapportering og afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Sanktioner for manglende overholdelse af forpligtelserne i dette direktiv

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder kan pålægge sanktioner over for enhver person, som ikke overholder eller nægter at overholde foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 8, 9 og 11.

Sanktioner skal bl.a. gøre det muligt at pålægge tvangsbøder i tilfælde af manglende overholdelse af en foranstaltning truffet i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

Sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 16

Udveksling af oplysninger og kontaktpersoner

For at fremme samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale kontaktpersoner vedrørende spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv. Den meddeler navn og adresse på disse nationale kontaktpersoner til de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Artikel 17

Rapporter

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) udarbejder senest den XX XX 20XX [tre år efter udløbet af fristen for gennemførelse] i forbindelse med de aktiviteter, som henhører under Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder, en første rapport om tendenserne for sager vedrørende ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af forretningshemmeligheder i medfør af dette direktivs anvendelse.

2. Kommissionen udarbejder senest den XX XX 20XX [fire år efter udløbet af fristen for gennemførelse] en midtvejsrapport om dette direktivs anvendelse og fremsender den til Europa-Parlamentet og Rådet. I denne rapport tages der behørigt hensyn til den rapport, som er nævnt i stk. 1.
3. Kommissionen foretager senest den XX XX 20XX [otte år efter udløbet af fristen for gennemførelse] en vurdering af dette direktivs virkninger og fremsender en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den XX XX 20XX [24] måneder efter datoen for dette direktivs vedtagelse. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand